

vil faae Betydning udover den rent lokale, er et Standpunkt, som jeg ikke kan være med til.

Jeg indrømmer, at det er rigtigt, hvad der blev sagt af det ærede 3die Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen), at vi have havt dette Spørgsmaal om Banen særlig som en lokal Bane fremme adskillige Gange. Det har været fremme, saaledes som jeg tror, at det ærede Medlem nævnedes, i 1879, hvor det forsøgte at faae en privat Koncession; der er ogsaa søgt en saadan først i Firserne, og der er af Indenrigsministeren blevet forelagt et Lovforslag om at give Koncession paa en saadan privat Bane, kort før jeg tiltraadte Ministeriet. Man har henvendt sig til mig med den Forespørgsel, om man kunde faae mig til at forelægge et Lovforslag om Koncession paa en saadan Bane, men derpaa har jeg svaret Nei. Man vilde have et Baneanlæg, til hvilket der ikke skulde gives Tilskud fra de vedkommende Egne, Noget, man jo gjør ved mange Baner, og dertil varede jeg, at det var Noget, som jeg, efter hvad jeg allerede da kunde se, ogsaa vilde foreslaa, af den simple Grund, at naar man i Forveien er temmelig sikker paa, at Forretningen kan betale sig, er der ingen Anledning til at forlange, at Trediemand skal give Tilskud. Jeg negtede altsaa den Gang at forelægge et Forslag om Koncession, jeg tror nok, det er over 4 Aar siden, og jagde til de Vedkommende, at jeg var overbevist om, at naar nogen Tid var gaaet, vilde jeg komme til at forelægge et Lovforslag i den nu foreslaaede Retning, ikke som en lokal Bane, men som en Bane for den gennemgaaende Trafik. Der er ganske vist hengaaet nogle Aar siden, men ærede Medlemmer ville indrømme mig, at enhver Ting skal have sin Tid til at ligge og gro i, og jeg tror, at det rette Dieblit nu er der til at fremkomme med Sagen, netop fordi Offentligheden i Mellemtiden er bleven sat i Bevægelse i den Anledning, hvad enten det nu er sket ved Hovedstadspressen eller enkelte Mænd eller Folkethinget — det skal jeg ikke fordybe mig i. Det ærede Medlem (Th. Nielsen), der i saa høi Grad troede paa den stedfundne Pressions Virkninger, udtalte et Ønske om at faae Redaktørerne fra Kjøbenhavn over paa Heden, for at de ret kunde lære de lokale Forhold der at kjende, men jeg er dog ikke sikker paa, at denne Anvisning, som det ærede Medlem gav, vil blive fulgt. Man kan godt skjænte Hedeselskabets Virksomhed den allerstørste Anerkjendelse og faae Folk til at interessere sig derfor, men at faae gjort dette Unliggende til saa stor en Sag, at man kunde

faae Folk til at plante sig selv derovre i nogen Tid, tror jeg dog ikke vil kunne lykkes.

Jeg skal til det samme ærede Medlem, som var saa misforvøiet med min Beshyrelse af Jernbanevæsenet i Sylland, sige, at det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem har Grund til overfor mig at fremføre de Klager, han kom med. Det ærede Medlem nævnedes Hobro—Vægstør-Banen. Den har ganske vist været paa Dntale tidligere, men jeg hukker ikke, at den har været forelagt af nogen Minister tidligere (Modsigelse af Th. Nielsen). Jeg tror det ikke, den har ganske vist været lovet og bebudet, men vi kunne jo undersøge Forholdet nærmere. Men det ærede Medlem maa ikke miskjende, at der er en væsentlig Forskel paa at forelægge et Forslag og at gennemføre det. Først i sidste Tilfælde faar det virkelig Betydning. Men foruden denne Bane og dens Tilslutning, Viborg—Kalestrup Banen, vil jeg minde det ærede Medlem om, at der er Noget, der hedder Stagensbanen. Det er ganske vist en privat Bane, men det Tilskud, som er givet fra Statens Side i Form af Laan, er saa betydeligt, at Banen noget forandrer Karakter; det ærede Medlem vil fremdeles erindre, at det ikke var uden Møje, at jeg fik denne Bane gennemført her i Thinget. Jeg kan ogsaa nævne nogle private Baner, som ere blevne gennemførte, og som det ærede Medlem satte Pris paa, saa det forekommer mig ikke, at hans Anker over min Virksomhed i denne Henseende vare særlig godt begrundede.

Jeg skal sige nogle Ord om Driften paa Skanderborg—Skjern Banen, som det ærede Medlem førte Klage over, hvilket muligvis kan være begrundet. Jeg tror heller ikke, at Driftsplanen er særlig heldig, og jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa, om man kunde komme til her at forbedre Forholdene. Men Ulykken er den ved denne Bane, som ved adskillige andre Baner, Staten driver, at naar de drives med absolut Driftsunderskud, med et absolut Underskud hvert eneste Aar paa Driften, og der i Rigsdagen forholdes Ministeren dette daarlige Resultat, bliver Ministeren meget tilbøielig til at stræbe efter at komme dertil, at enhver Banestrækning nogenlunde skal kunne bære sin egen Drift. Hvis det ærede Medlem tror, at dette allerede nu er Tilfældet eller har været det, skal jeg være villig til at give ham Oplysninger, der skulle godtgjøre paa den evidenteste Maade, hvorledes denne Banestrækning og mange andre Strækninger ere ude af Stand til selv at afholde deres Driftsudgifter. Derfor kan det vistnok med nogen Føje siges, at der ikke er nogen egentlig Tilskyndelse